

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Moeten we onze kinderen stenigen

Als iemand tot de ontdekking komt dat het volledige Woord van God nog steeds van kracht is, en dat niets daarvan is afgeschaft, duurt het niet lang voordat je de volgende vraag krijgt: “Dus... stenig jij je kinderen?” Die vraag is verscheidene keren aan mij gesteld en misschien is het jou ook wel overkomen.

Iedereen die enige kennis van de Bijbel heeft, weet dat het gebod om te stenigen en andere doodstraffen inderdaad in de Bijbel staan. Als we onderwijzen dat Gods volledige Woord nog steeds van kracht is, dan lijkt het in eerste instantie een logische, en ook een belangrijke vraag.

Er zijn mensen die deze vraag stellen omdat ze echt bezorgd zijn. Het is duidelijk dat geen enkele ouder zijn eigen kinderen wil stenigen. Iedereen die Gods waarheid onderzoekt zal uiteindelijk met deze vraag worstelen. De vraag roept een emotionele reactie op bij elke liefhebbende en zorgende ouder. De gelovige die de waarheid zoekt zal erop gebrand zijn om precies te begrijpen hoe God wil dat we dit gebod toepassen en uitvoeren.

Er zullen ook mensen zijn die geen zin hebben zich in de waarheid te verdiepen en het gebod verdraaien en uit zijn context trekken. Zij willen de Wet van God en de waarheid van Zijn Woord in een kwaad daglicht stellen. Soms is het een atheïst of agnost die de kwestie op een dergelijke manier benadert, en helaas is het soms zelfs een oprechte gelovige in het Woord van God.

Het lijkt wel of de vraag wordt gesteld om te laten zien dat God absoluut absurd, dan wel slecht is, door dergelijke geboden te geven. In feite zou het langste hoofdstuk in de Bijbel, Psalm 119, hierdoor de grootste grap worden. In Psalm 119 wordt de Wet van God, waaronder de geboden tot doodstraf, bezongen. Dus een ieder die kritiek heeft op het gebod om te stenigen zal zich niet kunnen vinden in Psalm 119.

Wat de reden dan ook is dat iemand vragen stelt over de doodstraf in de Schrift, in deze studie willen we alle aspecten bij langs gaan om te ontdekken wat de Schrift werkelijk over dit onderwerp leert.

Helaas zijn er veel mensen die het Woord van God bekijken vanuit de theologische visie die stelt dat de Wet is afgeschaft, waardoor dit onderwerp behoorlijk ingewikkeld wordt. In hun visie heeft God lukraak een aantal willekeurige geboden verwijderd, die Hij eerder tot perfecte waarheid had verklaard. Volgens een dergelijke visie was God ooit een voorstander van de doodstraf op bepaalde overtredingen, maar is Hij van mening veranderd en staat Hij nu een andere benadering voor. Vanuit deze visie wordt praktisch elk gebod uit het Oude Testament afgeschaft, tenzij een gebod in het Nieuwe Testament wordt genoemd, dan wel vanuit een bepaalde interpretatie als geldig wordt gezien.

Alhoewel Gods Sjabbat, Feestdagen, voedselwetten, etc. allemaal worden onderhouden in het boek Handelingen, door gelovigen zoals Paulus, Stefanus, Petrus, etc. wordt van deze geboden verondersteld dat ze zijn afgeschaft. Theologen (niet de Bijbel) vertellen ons dat die geboden vanuit een zekere traditie werden gehouden in plaats van uit gehoorzaamheid. En velen lopen blindelings achter dergelijke menselijke visies aan, en hebben die doctrines nooit getoetst aan Gods Woord.

Dat is jammer omdat we, als we straks voor de Rechterstoel moeten verschijnen, allemaal zelf verantwoordelijk zijn voor wat we geloven, niet voor wat ons is geleerd. In tegenstelling tot wat Marcus 7 ons wil leren, houden we maar al te vaak vast aan de ons bekende doctrines, vanuit traditie in plaats van uit gehoorzaamheid aan de Bijbel.

Als we moeten geloven dat de hele Schrift er is tot opvoeding in gerechtigheid (2 Timotheüs 3:16-17) en dat er geen jota of tittel van de Wet is afgeschaft totdat de hemel en de aarde voorbijgaan (Mattheüs 5:17-19), dan moeten we geloven dat **alle** geboden nog steeds van kracht zijn voor Gods volk. De doodstraf maakt deel uit van het Woord van God dat vanuit de Stoel van Mozes wordt onderwezen (Mattheüs 23:1-3). Of we het willen toegeven of niet, de Bijbelse geboden die verband houden met de doodstraf horen daar ook bij.

Dus als degenen die Gods waarheid niet willen zien ons vragen “Stenig jij je kinderen als ze ongehoorzaam zijn?” vragen ze dat meestal omdat ze proberen om een liefhebbende ouder emotioneel te raken. Maar, het uitgangspunt voor hun vraag is gebaseerd op omgekeerde logica. Eigenlijk zeggen ze het volgende, “De hele Bijbel is nog steeds niet waar. Kijk maar wat je zou moeten doen!”

De gemiddelde christen verklaart die geboden als afgeschaft en verwijderd uit de Wet van God. In een dergelijke geloofsovertuiging is er dus geen probleem. De atheïst en agnost, die dit punt intellectueel onbevangen benaderen, zien de duidelijke tegenstelling in een dergelijke doctrine als ze de Bijbel lezen en bestuderen. Voor hen is het zelfs een barrière om te geloven dat het Woord van God waar is. Ze zijn niet tevreden met het gangbare christelijke antwoord, en daarin hebben ze gelijk.

Begrijp je het standpunt van de atheïst of agnost?

Zijn er vanuit de Schrift met betrekking tot dit onderwerp antwoorden voor degenen die ooit, of nog steeds, de gangbare christelijke doctrine onderschrijven die leert dat bepaalde geboden zijn afgeschaft?

Hoe gaan wij met dit onderwerp om?

Op het moment dat we de tegenstellingen in de leer, die vaak worden vermeden, beginnen uit te pluizen, worden we ons ervan bewust dat de volledige Wet van God nog steeds intact is, zoals Hij het heeft bedoeld. Er zijn antwoorden voor degenen die bereid zijn tijd te investeren om te begrijpen wat de Schrift werkelijk onderwijst over dit onderwerp.

Er zijn slechts twee soorten mensen, aan de ene kant het goede zaad, mensen die goede vruchten voortbrengen en die het Woord van God altijd zo goed mogelijk proberen te begrijpen zodat ze het in hun levens kunnen toepassen. Aan de andere kant het slechte zaad, mensen die verrotte vruchten voortbrengen en die niet verlangen naar het Woord van God, maar die genoeg nemen met comfortabele doctrines die passen bij hun interesses en vlees. Helaas is het zo dat de laatstgenoemden goed in het gehoor liggen en anderen van het Woord afbrengen. Dergelijke leraren krijgen veel aanhang immers in de Schrift wordt gezegd dat er velen zijn die verlangen en zoeken naar dergelijke leraren.

2 Timotheüs 4:2-4

Predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht. Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de **waarheid** afkeren en zich wenden tot verzinsels.

Maar daarmee blijft de vraag; waarom zijn er vandaag de dag geen stenigingen of andere Bijbelse doodstraffen meer?

De gemiddelde christen zal niet eens de moeite nemen om een dergelijke vraag te begrijpen omdat in de meeste kerken wordt onderwezen dat dergelijke geboden zijn afgeschaft. Daarmee wordt een poging om te begrijpen hoe die geboden moeten worden uitgevoerd en wie daarbij waren betrokken, een zinloze oefening.

Maar hoe zit het met de gelovige die ervan overtuigd is dat de volledige Bijbel nog steeds van kracht is? En wat als we 2 Timotheüs 4:2 echt in praktijk willen brengen? Wat als we “het Woord” willen “prediken”? Het “Woord” bestaat uit vele geboden die door de meeste kerken in de prullenbak zijn gegooid.

Hoe moeten we vanuit de Schrift omgaan met de doodstraf?

Er zijn een aantal onterechte veronderstellingen op basis waarvan atheïsten/agnosten en doorsnee christenen hun emotioneel beladen vraag stellen:

- 1) De benodigde criteria om dit gebod Bijbels uit te voeren
- 2) Het proces om dit gebod Bijbels uit te voeren
- 3) De structuur om dit gebod Bijbels uit te voeren
- 4) Het gebod is per definitie slecht
- 5) Op grond van onze emoties en verlangen kunnen wij bepalen wat waarheid is

Het gebod om onze kinderen te stenigen kunnen we lezen in Deuteronomium 21:18-21.

Deuteronomium 21:18-21

Als ouders een opstandige, onhandelbare zoon hebben, die niet naar hen luistert en ook na hardhandige bestraffing nog niet wil gehoorzamen, dan moeten zijn vader en zijn moeder hem meevoeren naar de stadspoort en hem aan de oudsten voorgeleiden. Ze moeten tegenover de stadsoudsten verklaren: 'Onze zoon is opstandig en onhandelbaar. Hij wil niet naar ons luisteren. Hij is een losbol en hij drinkt te veel.' De inwoners van de stad moeten hem dan stenigen tot de dood erop volgt. Zo moet u het kwaad dat zich bij u aandient in de kiem smoren. Het hele volk van Israël moet erdoor worden afgeschrikt.

(Dronkaard, dus minimaal een tiener.)

We zien meteen dat dit gebod gecompliceerder is dan de meesten (willen) begrijpen. Pas nadat de zoon voortdurend tegen zijn vader en/of moeder in opstand komt, en consistente discipline is toegepast, wordt de zoon naar de oudsten gebracht. Het is dus niet zo dat een kind, omdat hij bij wijze van spreken zonder toestemming een koekje uit de koektrommel pakt, op basis van de Bijbel moet worden gestenigd. Er zijn parameters en criteria die we moeten overwegen. Pas op het moment dat de ouders constateren dat hun kind niet te corrigeren is, en voortdurend weigert om in Gods wegen te wandelen, en de situatie uit de hand is gelopen, dat de oudsten om raad en een beslissing worden gevraagd, waarbij er niet per definitie wordt gestenigd.

Welke procedure moeten de oudsten doorlopen?

Er is in de stadspoorten een rechtbank gevestigd die alle doodstraffen behandelt. Het systeem waarbinnen de doodstraf mag worden uitgevoerd vereist een specifieke overheidsstructuur die is gebaseerd op Bijbelse (Torah) principes en uitgangspunten. Op dit moment is er nergens op aarde, ook niet in Israël, een plek waar de Bijbelse voorwaarden ten aanzien van de procedure die voor dit gebod vereist is, aanwezig zijn. En juist deze rechtbanken (dus niet zomaar iedereen) mogen de Bijbelse doodstraf uitvoeren. Als gevolg daarvan zijn alle gelovigen onderhevig aan het overheidsgezag van het land waarin zij leven, omdat er geen alternatief is. Er zijn op dit moment geen mensen die op grond van de Bijbel het mandaat hebben en verantwoordelijk zijn om de geboden ten aanzien van de doodstraf volgens de voorgeschreven procedure uit te voeren. Er is dan ook geen rechtbank die deze geboden kan uitvoeren.

Ook in de eerste eeuw, onder Romeins bewind, was dit het geval. De doodstraf kon, op grond van de Schrift, alleen worden uitgevoerd als zowel de Romeinen als het Sanhedrin er hun goedkeuring aan verleenden, omdat Israël onder Romeins bewind was. Vanwege haar ongehoorzaamheid verloor Israël haar overheidsgezag.

Waar in het Nieuwe Testament de doodstraf wordt uitgevoerd gebeurde dat niet op Bijbelse gronden en werden eigenlijk Gods geboden overtreden. De steniging van Stefanus is daarvan een voorbeeld (Handelingen 6-7). Hij werd er ten onrechte van beschuldigd dat hij leerde dat Jesjoea de Wet van God had veranderd (Handelingen 6:13). Het is duidelijk dat Jesjoea helemaal niet leerde dat de Wet van God zou worden veranderd, daarom spreekt Handelingen 6:13 ook over *valse getuigen*. Als Jesjoea had onderwezen dat de Wet van God zou veranderen, zouden ze immers *oprechte* getuigen zijn. Een ander voorbeeld waarbij de Bijbelse procedure niet werd gehanteerd, is de poging tot steniging in Johannes 8; de oudsten werden niet geraadpleegd.

De procedure van de doodstraf wordt in de Wet van God (Torah) beschreven;

Deuteronomium 16:18

U moet binnen al uw poorten, die de HEERE (JHWH), uw God, u geeft, rechters en beampten over uw stammen aanstellen. Zij moeten met een rechtvaardig oordeel rechtspreken over het volk.

De afzonderlijke gevallen moeten worden bekeken en rechtvaardig beoordeeld. Alleen de Bijbels aangewezen rechters die Gods Woord onderschrijven, mogen deze zaken beoordelen.

Deuteronomium 1:16-17

Ook beval ik in die tijd uw rechters: Luister naar de geschillen tussen uw broeders, en oordeel rechtvaardig tussen een man, zijn broeder en de vreemdeling die bij hem is. U mag niet partijdig zijn in de rechtspraak: zowel de kleine als de grote moet u aanhoren. U mag voor niemand bevreesd zijn, want de rechtspraak behoort aan God. Maar de zaak die voor u te moeilijk is, moet u bij mij brengen en ik zal die aanhoren.

Als er ook maar enige reden tot twijfel is dat een persoon niet aan de criteria voor de doodstraf voldoet, dan wordt de zaak onmiddellijk geseponerd.

Exodus 23:7

Houd u ver van bedrieglijke zaken. Een onschuldige en een rechtvaardige mag u niet doden, want Ik zal de schuldige niet rechtvaardig verklaren.

Deuteronomium 17:11

Overeenkomstig de wetsregel die zij u leren, en overeenkomstig het vonnis dat zij voor u uitspreken, moet u handelen. U mag van de uitspraak die zij u bekendmaken, niet afwijken, naar rechts of naar links.

In oude geschriften lezen we dat, als het Sanhedrin meer dan twee mensen, binnen een periode van zeven jaar liet stenigen, ze werd gezien als een groep bloeddorstige rechters (Babylonische Talmoed).

Eigenlijk is het heel moeilijk om iemand op grond van de Bijbel te stenigen. Het gebeurde niet heel vaak, en als het wel gebeurde was het altijd overduidelijk dat het om iemand ging die zich niets van God of zijn geboden aantrok. Om een rechtvaardige rechtspraak te garanderen was een gedetailleerd getuigensysteem geboden.

Het systeem van Getuigen

Als we ons bewust zijn van zonde, dan zijn we verplicht om wat aan die zonde te doen.

Leviticus 5:1

Als een persoon zondigt doordat hij een uitgesproken vervloeking hoort en hij dus getuige is, of dat hij het gezien heeft of het te weten gekomen is, als hij het niet vertelt, dan draagt hij zijn ongerechtigheid.

Er wordt een onderzoek opgestart zodat kan worden vastgesteld of de beschuldigingen zonder twijfel kunnen worden bevestigd. Als er enige twijfel is of de beschuldigingen waar zijn, wordt de zaak geseponeerd, omdat het tegen de Wet van God indruist om per ongeluk een rechtvaardig iemand te veroordelen (Exodus 23:7). Het mag op geen enkele manier voorkomen dat de beschuldigde niet schuldig blijkt te zijn.

Deuteronomium 13:14

...dan moet u het onderzoeken, grondig uitzoeken en goed navragen. En zie, is het de waarheid, staat de zaak vast, is zo'n gruwelijke daad in uw midden gedaan,

Iedereen die wordt beschuldigd moet op dezelfde manier worden behandeld en alle getuigen moeten het Woord van God geloven. Alle getuigen moeten zich aan de feiten houden en ervoor waken dat ze niet beïnvloed worden ten gunste van één van de partijen.

Exodus 23:1-3

U mag geen vals gerucht verspreiden, en u mag een schuldige niet uw hand reiken door een misdadige getuige te zijn. U mag de meerderheid niet volgen in het kwaad, en u mag in een rechtszaak niet zo antwoorden dat u zich schikt naar de meerderheid om zo het recht te buigen. U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken.

Het systeem van getuigen vereist twee of drie getuigen die, welke beschuldiging dan ook, kunnen bevestigen.

Deuteronomium 19:15

Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.

Hebreeën 10:28

Als iemand de wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op het woord van twee of drie getuigen.

1 Timotheüs 5:19

Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn.

2 Korinthe 13:1

Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

1 Korinthe 14:29

En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen.

1 Korinthe 14:27

En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen.

Mattheüs 18:20

Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

Het moet nu tenminste duidelijk zijn geworden dat er veel meer komt kijken bij een procedure rondom de doodstraf dan je je in eerste instantie realiseert. De procedure kan alleen binnen het Bijbelse rechtssysteem worden gevolgd. In feite zou het een overtreding van Gods geboden zijn als de geboden ten aanzien van de doodstraf binnen onze huidige rechtstaat zouden worden uitgevoerd, omdat wij GEEN onderdeel uitmaken van het Bijbelse rechtssysteem.

Iedereen die het Woord van God oprecht bestudeert zal toegeven dat een dergelijke toepassing van Gods geboden op geen enkele manier “zelf kiezen wat je uitkomt” is. God was degene die van tevoren bepaalde aan wie Hij die geboden gaf en wij moeten dat respecteren. Zoals er geboden zijn die specifiek gelden voor mannen, vrouwen, kinderen, boeren, oudsten, priesters, enz., zo zijn er ook geboden voor Bijbelse rechtbanken. Niemand kan zichzelf tot hogepriester of oudste bij de poort verklaren, om daarna de geboden die voor die personen gelden in praktijk te brengen. Dat zou absurd zijn en zo werkt het ook met de juridische procedure rondom overtredingen waarvoor de doodstraf geldt.

Dat is de kern van de verwarring.

De meeste mensen realiseren zich niet dat degenen die de volledige waarheid van de Bijbel in praktijk willen brengen, zich niet distantiëren van de geboden rondom de doodstraf, omdat ze zelf bepalen welke geboden hen wel en niet schikken. Deze geboden gelden voor een specifieke groep mensen binnen de grenzen van het heilige (apart gezette) volk Israël, en op dit moment kan niet aan de Bijbelse voorschriften hieromtrent worden voldaan.

Al vanaf het begin geldt vanuit de Schrift de voorwaarde dat we ons onderwerpen aan de autoriteit van de overheden en volken waar we ons bevinden, zolang we daardoor niet worden gedwongen om de geboden van God te overtreden, als ambassadeurs van Israël. Alleen het feit dat sommige voorwaarden waarmee de geboden over rechtspraak kunnen functioneren zoals ze zijn bedoeld ontbreken, geeft geen Bijbelse onderbouwing of legitimiteit om zelf te bepalen welke geboden verwijderd dan wel afgeschaft moeten worden.

Toen de eerste Tempel bijvoorbeeld was vernietigd en de Joden in Babylon waren, was het feit dat de offerdienst noodgedwongen was opgehouden omdat er geen tempel was, geen excuus om de Sjabbat te ontheiligen, de Feestdagen van de HEER af te schaffen, of varken en kreeft tot rein voedsel te verklaren, en dat deden ze dan ook niet.

Alleen het feit dat het Bijbelse rechtssysteem op dit moment niet van kracht is zoals het is voorgeschreven, kan geen geldig excuus zijn om lukraak delen van Gods Wet nietig te verklaren. De hele Wet van God is nog steeds van toepassing. We moeten die alleen op een “Bijbelse manier” toepassen.

Als iemand de geboden ten aanzien van de doodstraf vandaag de dag in praktijk zou brengen, zou hij Gods Wet overtreden, in plaats van die te onderhouden. Zo iemand zou de vastgelegde Bijbelse procedure negeren, die is voorbehouden aan mensen die op Bijbelse gronden zijn aangewezen om ten aanzien van dergelijke kwesties recht en oordeel uit te spreken. Wij zijn niet in de positie om dat zelf te doen, en we hebben dergelijke autonomie niet ontvangen.

Dus, als wordt geoordeeld dat het “niet uitvoeren van de Bijbelse doodstraf” in strijd is met het willen navolgen van Torah (Wet van God), komt dat meestal voort uit het feit dat iemand niet zijn uiterste best heeft gedaan om Zijn gevestigde Woord te begrijpen. En daarmee worden het valse beschuldigingen. En tenzij iemand ons verward met een groep oudsten die belast zijn met de rechtspraak, is de complete veronderstelling van de vraag niet Bijbels.

Als we begrijpen dat er getuigen nodig zijn binnen het Bijbelse rechtssysteem, dan worden de daden van Jesjoea in Johannes 8 een stuk duidelijker.

Er zijn mensen die leren dat Jesjoea in Johannes 8 het gebod tot steniging afschafte. Daarmee zou Jesjoea zelf de Wet van God overtreden, dus zondigen (Johannes 3:4). Dus moeten we de vraag stellen, zondigde Jesjoea? Als Hij dat deed, zou Hij niet het perfecte Offer kunnen zijn. We weten natuurlijk dat hij niet zondigde en daardoor ons perfecte Offer was.

Johannes 8:1-12

Jezus echter ging naar de Olijfberg. En 's morgens vroeg kwam Hij opnieuw in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe; en Hij ging zitten en onderwees hen. En de Schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw bij Hem die op overspel betrap was. En toen ze haar in het midden hadden doen staan, zeiden zij tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrap bij het plegen van overspel. In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulke vrouwen te stenigen; U dan, wat zegt U? En dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen. Maar Jezus bukte en schreef met de vinger in de aarde. En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen. En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde. Maar toen zij dit hoorden en in hun geweten overtuigd waren, gingen zij weg, de één na de ander, te beginnen bij de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond. Jezus nu richtte Zich op en toen Hij niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer. Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.

Alhoewel het veel minder voorkomt, wordt het verhaal van de overspelige vrouw in Johannes 8 soms aangehaald om daarmee aan te tonen dat Jesjoea Gods Wet afschafte. Er wordt dan als volgt geredeneerd: *De Farizeeën zeiden terecht dat het een gebod uit de Wet van Mozes is om een overspelige vrouw te stenigen. De Farizeeën brachten een vrouw die was betrap op overspel naar Jesjoea. Jesjoea stenigde haar niet, en vertelde ook de anderen dat ze dat niet konden doen, dus Gods Wet zal wel niet meer gelden.* Hun redenering, die op het eerste gezicht logisch klinkt, is gebaseerd op het feit dat Jesjoea zei: “Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen..” Daaruit volgt de redenering dat iemand die heeft gezondigd een ander niet kan oordelen.

De meeste Bijbelgeleerden begrijpen waarom deze conclusie niet juist kan zijn.

De fout die ten grondslag ligt aan een dergelijke interpretatie wordt al snel duidelijk als iemand de moeite neemt om de teksten te bestuderen. Ook de meeste Bijbelgeleerden die van mening zijn dat het Woord niet meer volledig van kracht is, omdat ze de leer dat de Wet is afgeschaft aanhangen, hebben nog steeds voorkeur voor de verzen uit Galaten, Romeinen of Colossenzen (enz.) om te bewijzen dat ze gelijk hebben. Juist omdat deze tekst soms nog steeds verkeerd wordt begrepen of toegepast en anderen verwacht, wordt ook Johannes 8:1-12 nog steeds aangehaald.

Een groot probleem ligt in de kern van de conclusie, namelijk de veronderstelling dat we niet bevoegd zijn om anderen te oordelen. De Schrift is er heel duidelijk over dat we anderen *moeten* oordelen als ze zondigen. De Schrift geeft daar zelfs drie stappen voor: 1) onder vier ogen, 2) met anderen erbij en 3) openbare afwijzing. En dat niet alleen, de Schrift maakt heel duidelijk dat we ons door anderen moeten laten oordelen, aan de hand van Gods Wet, om ons te helpen onze zonden aan het licht te brengen, zodat we er wat aan kunnen doen. Met andere woorden, vrienden laten vrienden niet in zonde leven. In feite zondigen we *zelf* als we anderen niet oordelen. We moeten onszelf oordelen om onze eigen zonden aan het licht te brengen. Alleen als we oordelen worden onze eigen zonden (ten eerste) en de zonden van anderen (ten tweede) belicht. (Mattheüs 7:1-5)

De enige manier om hen aan hun vruchten te kennen is om de vruchten te onderscheiden en te beoordelen (Mattheüs 7:15-20). Degenen die het hier niet mee eens zijn (zelfs met de Bijbel in hun hand) beroepen zich op “eenheid” als reden om elkaar niet te mogen oordelen, omdat dat hun beter uitkomt. Ze zijn opeens vergeten dat het Lichaam van Christus verenigd moet zijn in geloof en *waarheid* (Gods Woord), niet verenigd in onwaarheden (Efeziërs 4:14-15). Het is de bedoeling dat we veranderen door de waarheid, in liefde. Zoals Paulus terecht opmerkte, welke overeenkomst hebben licht en duisternis?

Als Jesjoea werkelijk onderwijst dat we anderen niet moeten oordelen dan is het gehoorzamen van verzen zoals Romeinen 16:17-18, 2 Corintiërs 6:17, 2 Timotheüs 3:5-6 en 1 Johannes 4:1 zo goed als onmogelijk. We worden gemaand om te weerleggen en te verbeteren. Wie wil dat anderen in zonde (gebondenheid) leven?

2 Timotheüs 3:16-17

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

We moeten er blij mee zijn als anderen ons corrigeren als het voor onze bestwil is. Wie wil er in zonde (gebondenheid) leven?

Spreekwoorden 10:17

Wie zich laat terechtwijzen, is op weg naar een gelukkig leven, wie zich niet berispen laat, bevindt zich op een dwaalspoor.

Spreuken 12:1

Wie van onderricht houdt, houdt van kennis, wie berispingen haat, is dom.

Spreuken 15:10

Wie het rechte pad verlaat, wordt zwaar gestraft, wie berispingen verafschuwt, sterft.

Jeremia 5:3

HEERE (JHWH), zien Uw ogen niet uit naar betrouwbaarheid? U hebt hen geslagen, maar zij voelden geen pijn. U hebt hen omgebracht, maar zij weigerden vermaning te aanvaarden. Zij hebben hun gezichten harder gemaakt dan een rots, zij hebben geweigerd zich te bekeren.

We moeten in liefde en zachtmoedigheid vermanen en daarbij de Wet van God als enige maatstaf van waarheid hanteren. Zou het niet liefdeloos zijn als we iemand anders niet willen helpen in zijn strijd met zonde (het overtreden van Gods Wet)?

De conclusie dat Jesjoea ons in Johannes 8 wilde leren om de zonden van anderen niet te veroordelen is complete onzin. Het Lichaam van Christus wordt in feite beschadigd, als wordt onderwezen dat zonde kan worden toegestaan of genegeerd.

Het zou nu heel duidelijk moeten zijn waarom zelfs de meeste Christelijke Bijbelleraren een dergelijke interpretatie of conclusie van Johannes 8 vanuit de Schrift niet ondersteunen.

Maar, welke les trekken wij dan uit dit verhaal?

De Farizeeën en Schriftgeleerden beschuldigden de vrouw van het overtreden van de Wet van God:

Deuteronomium 22:22

Wanneer ergens een man aangetroffen wordt terwijl hij met een vrouw slaapt die met een andere man getrouwd is, dan moeten zij beiden sterven, de man die met de vrouw geslapen heeft, en de vrouw. Zo moet u het kwaad uit Israël wegdoen.

Leviticus 20:10

Een man die met de vrouw van iemand anders overspel pleegt, die met de vrouw van zijn naaste overspel pleegt, moet zeker gedood worden, de overspeler en de overspeelster.

Ze brengen de vrouw bij Jesjoea en verwijzen naar de Wet van Mozes, waarna ze zeggen: “*Maar wat zegt U?*” Met andere woorden, de Farizeeën en Schriftgeleerden probeerden Jesjoea te verleiden om iets te doen dat in strijd was met de Wet van God. Dat was overduidelijk hun motief, dat wordt ook in het verhaal verteld;

Johannes 8:6

Dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen

Dus de vraag die we moeten stellen is; als de Farizeeën en Schriftgeleerden dus gelijk hadden over het feit dat deze vrouw overspel had gepleegd, en het duidelijk is dat de Wet van Mozes daar de doodstraf aan verbindt, op wat voor manier verwachtten ze dan dat dit voor Jesjoea een verleiding zou zijn? Wat ontbreekt er? Als Jesjoea de voorgeschreven straf zou uitvoeren, waarvan zouden ze Hem dan beschuldigen? Als Jesjoea inderdaad vindt dat ze niet ter dood veroordeeld hoeft te worden, dan onderwijst en handelt Hij in strijd met de Wet van Mozes en zou Hij dus zondigen.

1 Johannes 3:4

[Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.](#)

En het is helder dat we dan in een erg slechte positie zouden komen omdat er dan geen perfect Offer zou zijn om onze zonden te bedekken.

We weten dat Jesjoea niet zondigde, dus hoe kan het dat de vrouw niet werd veroordeeld tot de doodstraf?

Voordat we daar verder op ingaan, moeten we een ander probleem aankaarten, als we er van uitgaan dat Jesjoea in strijd met de Wet van Mozes onderwees. Als dat het geval is, dan zou Jesjoea niet voldoen aan de kenmerken van de Messias die in Gods Wet zijn vastgelegd, en zou Hij moeten worden ontmaskerd als een valse profeet. Aan de hand van Deuteronomium 13 en 18 kan worden bepaald of een profeet oprecht of vals is. Dat was in de eerste eeuw de gebruikelijke procedure. De Schriftgeleerden testten Jesjoea, omdat ze dat op grond van de Bijbel moesten doen. Elke profeet die afweek van de Wet van Mozes werd gezien als een valse profeet en moest worden geëlimineerd op grond van de Wet van Mozes. We weten natuurlijk dat dit niet gold voor Jesjoea omdat Hij “een profeet als Mozes” was.

Om de vraag te beantwoorden, moeten we de Wet van God voldoende begrijpen. We zullen ontdekken dat Jesjoea de Wet begreep.

De Wet van Mozes zegt ook (en de Farizeeën haalden dat voor het gemak niet aan):

Deuteronomium 19:15

[Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.](#)

De Farizeeën beschuldigden de vrouw van overspel terwijl er niet wordt gerept over getuigen die dat bevestigden. Dat is dus de val die de Farizeeën voor Jesjoea hadden uitgezet. Dat was hun test. Alhoewel het waar is dat de vrouw op grond van de Wet van Mozes moest worden gestenigd, is dat niet het enige wat moet worden overwogen. Er zijn voorwaarden en vereisten die aan de rechtbank moeten worden voorgelegd in dergelijke zaken. Als er niet twee of drie getuigen waren om de zonde te bevestigen, dan is er geen reden om haar ter dood te veroordelen. In feite zou Jesjoea de Wet van Mozes hebben overtreden als Hij de straf zou hebben uitgevoerd, het zou moord zijn en Hij zou niet ons perfecte zondoffer kunnen zijn. Jesjoea zou net zo goed schuldig en onder de vloek van de Wet zijn, als alle anderen.

Als we even teruggaan naar het verhaal, lezen we dat Jesjoea iets op de grond schrijft op het moment dat ze Hem vroegen wat Hij ervan vond. Waarom deed Hij dat?

Nadat Hij had geschreven vraagt Hij degenen zonder zonden om haar te stenigen, waarmee Hij impliceert dat ze in hun daad en bedoeling allemaal zondigden. Waarom deed Hij dat?

Daarna vroeg Hij haar... *"Heeft niemand u veroordeeld?"* (Joh 8:10). Waarom die vraag? Bedoelde Hij dat de aanwezigen zondigden als ze haar veroordeelden?

Het enig mogelijke antwoord is dat het Bijbelse aantal getuigen om haar te veroordelen niet aanwezig was.

Deuteronomium 19:15

Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.

Dus Jesjoea vraagt: "Heeft niemand u veroordeeld?"

Het gaat om het volgende; Jesjoea trapte niet in hun valkuil. Als Hij haar, samen met hen, zou hebben gestenigd, zou Hij in hun valkuil zijn getrapt. Hij zou deelnemer zijn geweest aan een steniging waarvan de misdaad niet door twee of drie getuigen was bevestigd. Het zou een overtreding van de Wet zijn, net zoals de steniging van Stefanus in Handelingen 7, waar hij ten onrechte werd beschuldigd in strijd met de Wet van Mozes te onderwijzen .

Waarschijnlijk schreef Jesjoea Deuteronomium 19:15 in het zand. Het is niet meer dan logisch dat Jesjoea de valkuil van de Farizeeën ontmaskerde. Hij bracht aan het licht wat zij aan het doen waren.

Als we verder lezen wordt het nog duidelijker dat het er hier om gaat dat er getuigen nodig zijn om een kwestie te bevestigen. Het is interessant dat de Farizeeën hetgeen Hij in het zand schreef meteen tegen Hem proberen te gebruiken, te beginnen in vers 12. Jesjoea vereiste twee of drie getuigen om de steniging te kunnen voltrekken conform de Wet van Mozes, waarmee Hij de zonden van alle aanwezigen ontmaskerde. Het is interessant dat de Farizeeën de zaken omdraaiden en Jesjoea om twee of drie getuigen vroegen die Zijn autoriteit bevestigden.

Johannes 8:12-13

Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben. De Farizeeën dan zeiden tegen Hem: U getuigt van Uzelf, Uw getuigenis is niet waar.

Jesjoea antwoordt hen echter door te bewijzen dat Hij een andere getuige heeft, namelijk de Vader.

Niet alleen lukte het de Farizeeën in hun eerste poging niet om Jesjoea tot zonde te verleiden, het lukt hen ook niet om hetzelfde Schriftgedeelte tegen Hem te gebruiken. De Farizeeën en Schriftgeleerden hadden op een sluwe manier geprobeerd om Jesjoea in een wetteloze val te doen trappen, maar omdat Jesjoea de Wet van God zo goed kende kon Hij hun poging tot misleiding weerstaan.

Opmerking: We moeten erbij vermelden dat door sommige Christelijke Bijbelgeleerden in twijfel wordt getrokken of dit verhaal oorspronkelijk in het Evangelie van Johannes is opgenomen. De reden voor deze twijfel is dat het verhaal niet verschijnt in de vier oudste Griekse manuscripten en ook niet in de Aramese Peshitta documenten is opgenomen. Het verhaal duikt plotseling op in meer recente transcripten. Alhoewel we dus niet zeker weten of het verhaal echt is gebeurd, is het algemeen bekend dat de authenticiteit van het verhaal in academische kringen wordt betwijfeld. In de hierboven opgenomen studie zijn we er echter van uitgegaan dat het een juiste weergave is van een gebeurtenis die heeft plaatsgevonden.

Waarom heeft God de doodstraf ingesteld?

De doodstraf is gegeven om ons te onderwijzen, te besturen en te zegenen. In de Schrift wordt gezegd dat degenen die weigeren in Gods wegen te wandelen, harten van steen hebben. (bijv. Ezechiël 36:26-27). Het is nogal ironisch dat God er in Zijn gevestigde juridische systeem voor kiest om dergelijk gedrag met stenen te bestraffen.

Het is duidelijk dat gehoorzaamheid aan Gods geboden tot doel heeft dat wij worden gezegend: (Deut 11:26-27) (Ps 112:1) (Ps 119:1-2) (Ps 128:1) Spr 8:32) (Jes 56:2) (Mat 5:6) (Mat 5:10) (Luc 11:28) (Jak 1:25) (1 Petr 3:14) (Opb 22:14)

Als anderen manieren en tradities gaan volgen die in strijd zijn met de geboden van God, zal dat invloed hebben op het gedrag van het volk van God, wat zich ook tegen de Wet zal keren, zal zondigen. Zonde is volgens Gods Woord gebondenheid en het is Gods verlangen dat Zijn volk niet corrupt is noch in zonde leeft. Het is Gods verlangen dat extreme publieke zonden uit Zijn lichaam worden verbannen, zodat de rest van het lichaam niet besmet raakt waardoor anderen onder dezelfde gebondenheid zouden komen.

Het systeem van de doodstraf wil ervoor zorgen dat de vrees en aandacht opnieuw worden gericht op God en Zijn wegen (bijv. Deut 21:21) terwijl tegelijkertijd individuen die niet het verlangen hebben om God lief te hebben uit de gemeenschap worden verwijderd. (bijv. 1 Joh 5:2-3).

Gods wegen zijn zó goed en een grote zegen voor Zijn volk. Daarom kan God niet toestaan dat een persoon of een kleine groep mensen het hele lichaam negatief beïnvloed en er daarmee voor zorgt dat ze God allemaal de rug toe keren. In dit geval offert God een klein aantal op om ervoor te zorgen dat de massa niet zal volgen in het zelfde destructieve pad.

Deze manier bleek zo effectief dat zolang het leiderschap trouw bleef aan de Bijbelse toepassing van deze geboden, Israël als geheel bleef wandelen in Zijn wegen en stenigingen hoogst zelden voorkwamen. Uit de geschiedenis is echter gebleken dat de leiders van Israël Gods wegen regelmatig verlieten en dat het systeem niet werkte zoals het was bedoeld, en Gods volk vaak afvallig werd waardoor ze werden beschadigd en verstrooid.

De atheïst of agnost beziet de handelswijze omtrent de doodstraf maar ziet de waarde ervan niet in. Dat komt omdat dergelijke critici de waarde van Gods geboden niet zien en daarom niet kunnen begrijpen waarom God dergelijke strenge en grondige dwangmaatregelen op Zijn volk legt. Ze vinden het barbaars, slecht en zelfs onrechtvaardig. Het is verdrietig dat veel hedendaagse gelovigen niet zien hoe belangrijk Gods Wet is voor Zijn volk. Als God er niet van overtuigd was dat Zijn Wet voor onze bestwil is, zouden er geen disciplinaire middelen in Zijn Wet zijn opgenomen om ons in het pad van

gehoorzaamheid aan Zijn Wet te houden. Alleen al het feit dat Hij zulke zware consequenties opneemt voor mensen die Zijn Wet de rug toekeren, laat zien hoe belangrijk God Zijn Wet vindt in Zijn liefde voor ons! God is niet slecht omdat Hij wil dat we ons aan Zijn Wet houden. Het laat juist Zijn goedheid zien!

Vanuit de Schrift wordt de Wet van God als volgt gedefinieerd:

1. De Wet zegent (gehoorzaamheid) en vervloekt (on gehoorzaamheid). Als we gehoorzaam zijn ontvangen we zegen, en als we on gehoorzaam zijn worden we vervloekt.

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van de HEERE (JHWH), uw God, die ik u heden gebied; de vloek, als u niet luistert naar de geboden van de HEERE (JHWH), uw God.

(Deut 11:26-27) (Ps 112:1) (Ps 119:1-2) (Ps 128:1) (Spr 8:32) (Jes 56:2) (Mat 5:6) (Mat 5:10) (Luc 11:28) (Jak 1:25) (1 Petr 3:14) (Opb 22:14)

2. De Wet maakt duidelijk wat zonde is. Als we de Wet van God overtreden, is dat zonde. Als we de Wet van God naleven, blijven we buiten de zonde.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

(Jer 44:23) (Eze 18:21) (Dan 9:11) (Rom 3:20) (Rom 7:7) (1 Joh 3:4)

3. De Wet is volmaakt. Volmaakt betekent dat het niet beter kan worden. Volmaakt betekent dat als je er iets van afdoet, het niet langer volmaakt is. *(Ps 19:8) (Jak 1:25)*

4. De Wet is vrijheid.

Psalm 119:44-45

Dan zal ik Uw Wet in acht nemen, voor eeuwig en altijd. Ik zal wandelen op ruime baan (liberty-vrijheid (KJV)).

Dat betekent dat als je in de Wet van God wandelt, je vrij zult zijn. Waarvan zul je vrij zijn? Vrij van de gebondenheid van de zonde. Weet je nog hoe Jesjoea wandelde? Hij wandelde de Wet van God. Weet je dat de Messias zei dat wij net als Hem moeten wandelen? Dat is de reden dat de Messias vrijheid is. Het is de waarheid die ons vrij zal maken? *(Joh 8:32)*. Wat is waarheid? *(Ps 119:45) (Jak 1:25, 2:12)*

5. De Wet is de waarheid.

Psalm 119:142 verwoordt dat prachtig.

Psalm 119:142 (NBG)

Uw gerechtigheid is een gerechtigheid voor eeuwig en Uw wet is waarheid.

(Ps 119:142) (Mal 2:6) (Rom 2:20) (Gal 5:7) (Ps 43:2-4) (Joh 8:31-32)

6. De Wet is de weg.

Exodus 18:20

Je moet hun de verordeningen en de wetten voorhouden en hun de weg bekendmaken waarop zij moeten gaan en het werk dat zij moeten doen.

(Exo 18:20) (Deut 10:12) (Joz 22:5) (1 Kon 2:3)(Ps 119:1) (Spr 6:23) (Jes 2:3) (Mal 2:8) (Mark 12:14) (Hand 24:14)

7. De Wet is leven.

Spreuken 6:23

Want dit gebod is een lamp, en dit onderricht is een licht, bestraffingen en vermaning zijn de weg van het leven.

(Job 33:30) (Ps 36:9) (Spr 6:23) (Opb 22:14)

8. De Wet is licht.

Spreuken 6:23

Want de geboden zijn een lamp, de wet is een licht en aanmaningen tot lering zijn een weg naar het leven.

(Job 24:13) (Job 29:3) (Ps 36:9) (Ps 43:2-4) (Ps 119:105) (Spr 6:23) (Jes 2:5) (Jes 8:20) (Jes 51:4) (2 Kor 6:14) (1 Joh 1:7)

9. De Wet is Jesjoea (Jezus), het vleesgeworden Woord. Dit is waarom we begrijpen dat Jesjoea PERFECT was. Hij was VRIJHEID, Hij was de WEG, Hij was de WAARHEID, Hij was het LEVEN, Hij was het LICHT. (PERFECT+VRIJHEID+WEG+WAARHEID+LEVEN+LICHT= Wet/Jezus).

Openbaring 19:13

Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed, en Zijn naam luidt: Het Woord van God.

(Ps 27:1) (Joh 1:1-14) (Joh 14:5-11) (1 Joh 1:7) (Opb 19:13)

10. De Wet is ook voor hen die ooit heidenen waren (buitenlanders/vreemdelingen) maar die nu zijn geënt op Israël.

Numeri 15:15-16

Voor u, gemeente, en voor de vreemdeling (buitenlander/ Heiden) die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) zijn. Eén wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

(Exo 12:19) (Exo 12:38) (Exo 12:49) (Lev 19:34) (Lev 24:22) (Num 9:14) (Num 15:15-16) (Num 15:29) (Ruth) (Jes 42:6) (Jes 60:3) (Mat 5:14) (Efe 2:10-13) (Hand 13:47) (Rom 11:16-27) (Jer 31:31-34) (Eze 37) (1 Joh 2:10) (1 Joh 1:7)

11. De Wet is Gods onderwijs hoe we Hem lief moeten hebben, hoe we elkaar lief moeten hebben, en hoe we onszelf niet lief moeten hebben.

1 Johannes 5:2-3

Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

(Exo 20:6) (Deut 5:10) (Deut 7:10) (Deut 11:13) (Deut 11:22) (Deut 30:16) (Deut 6:5) (Lev 19:18) (Neh 1:5) (Dan 9:4) (Mat 22:35-37) (Mat 10:39) (Mat 16:25) (Joh 14:15) (Joh 14:21) (Rom 13:9) (1 Joh 5:2-3) (2 Joh 1:6)

Misschien is het nu duidelijker geworden waarom God het zo belangrijk dat Zijn volk de mogelijkheid heeft om Zijn wegen te kennen en ernaar te leven. Alles wat een dergelijk belang voor Gods volk in gevaar brengt is ernstig en serieus, en vereist ernstige en serieuze consequenties. Iedereen die Gods Wet als onbelangrijk beschouwt, zal de discipline die God aan dergelijke zaken geeft te extreem vinden. Dus, het probleem is niet de discipline die God heeft gegeven, maar onze eigen, persoonlijke of gemeenschappelijke onkunde om vanuit de Bijbel de pracht en het grote belang van Zijn Wet voor ons te begrijpen.

Een profetische visie op steniging

Er is ten minste nog één kwestie die we moeten overwegen ten aanzien van de onderwerpen steniging en doodstraf. Als je alle geboden waarin de doodstraf aan bod komt bekijkt, ontdek je al gauw een patroon. Al die geboden houden verband met deelname aan ernstig geestelijk overspel. Als we zondigen (dat is het overtreden van Gods Wet) vergelijkt God dat vaak met het nalopen van andere goden. Zoek maar op in je Bijbel, en je zult het verband ontdekken. Ze zijn eigenlijk identiek. Deuteronomium 13 is daarvan een goed voorbeeld.

Als je Gods leefregels niet opvolgt, volg je de instructies van andere goden. Zelfs als het je eigen regels zijn, want je maakt jezelf tot god boven de Allerhoogste God. Je stelt jouw wegen boven Gods wegen. De redenering is eenvoudig; als we wegen volgen en gehoorzamen die niet van God zijn, is er maar één andere bron voor dergelijke wegen. Als we die wegen boven Gods wegen zetten, dan verklaren we in feite met ons hart en ons gedrag (ongeacht wat we zeggen) dat Gods wegen minder zijn dan onze wegen. Dat is een vorm van afgoderij en dus geestelijk overspel. En het overkomt Gods volk regelmatig in de Schrift. Het voortdurende, cyclische patroon van gehoorzaamheid, afvalligheid en correctie van Zijn volk is duidelijk voor iedereen die tijd heeft gestoken in het bestuderen van Zijn Woord.

Dus wat betekent dat voor ons? Nou, zoals we weten “is er niets nieuws onder de zon” (Prediker 1:9). Als dat patroon al vanaf het begin in de Schrift voorkomt, bestaat hetzelfde patroon vandaag de dag nog steeds en zal dat tot het einde zo blijven.

Jesaja 46:10

Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben;

Patronen in de Schrift zijn bedoeld om ons iets te leren, niet om ons in verwarring te brengen. Als we de eindtijd bestuderen, ontdekken we dat het enige doel van de Grote Verdrukking is om Gods volk uit haar Babylonische wegen (Geheimenis, het grote Babylon) (bijv. Openb. 17-18) te leiden, terug naar Gods wegen.

Er verschijnen twee getuigen om Gods Woord te onderwijzen aan een ieder die het wil horen (Openbaring 11). Engelen vliegen in de lucht en proclameren het Woord aan alle volken (Openbaring 14). Dan zal iedereen die bereid is om te luisteren de mogelijkheid hebben om de volledige waarheid, en niets dan die waarheid, te horen. Er is dan geen excuus meer, geen mogelijkheid om misleid te worden. De grenzen worden getrokken en iedereen moet een kant kiezen.

Wij, als Zijn volk, komen uit *haar*, de Babylonische wegen, of we delen in haar plagen.

Openbaring 18:4-5

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deel hebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God herinnerde Zich haar ongerechtigheden.

Overweeg ook Hebreëen 10:

Hebreëen 10:26-31

Wanneer we willens en wetens blijven zondigen nadat we de waarheid hebben leren kennen, is er geen enkel offer voor de zonden meer mogelijk, en kunnen we niet anders dan huiverend wachten op het oordeel en op het vuur dat de tegenstanders van God gretig zal verslinden. **Voor wie de Wet van Mozes naast zich neerlegt is er geen pardon; wanneer er ten minste twee getuigen een verklaring tegen hem afleggen, moet hij sterven.** Hoeveel zwaarder zal dan de straf niet zijn, denkt u, voor wie de Zoon van God vertrappt, het bloed van het verbond ontheiligt – terwijl hij erdoor geheiligd is – **en de Geest van de genade veracht?** We kennen immers degene die gezegd heeft: ‘Het is aan mij om te wreken, ik zal vergelden,’ en ook: **‘De Heer zal oordelen over zijn volk. ’Huiveringwekkend is het te vallen in de handen van de levende God!**

1 Petrus 4:17

Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

Dit kunnen we allemaal lezen in de Profeten, in de woorden van Jesjoea en Paulus, en in het boek Openbaring. Deze dingen kan iedereen bestuderen en voor zichzelf bewijzen.

We zullen laten zien hoe we dit moeten begrijpen in relatie tot de kwestie steniging.

Ten tijde van de Grote Verdrukking zullen degenen die weigeren zich te bekeren en terug te keren naar God en Zijn wegen, maar die nog steeds vasthouden aan de vermenging met de Babylonische wegen, zelfs na onverholen correctie en instructie, het gebod tot steniging in werking zien. Weet je nog, er zijn twee of drie getuigen nodig om een kwestie te bevestigen, met name in het geval van de doodstraf (Openbaring 11). De twee getuigen zullen op het toneel verschijnen en aan de wereld verkondigen dat de mensen zich moeten bekeren. Een andere getuige, de derde, is één van de drie engelen, die het volledige Evangelie aan de hele wereld zal openbaren.

Openbaring 14:6-7

En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen.

Hetzelfde Evangelie waarvan Petrus zegt dat wij het moeten gehoorzamen ... (1 Petr.4:17)

Hetzelfde Evangelie dat Petrus het volledige Woord van God noemt ...

1 Petrus 1:23

u, die **opnieuw geboren** bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God

En om het nog even duidelijk te maken, zegt Petrus dat het Woord voor eeuwig is.

1 Petrus 1:25

Maar het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid. En dit is het Woord dat onder u verkondigd is.

En de schrijver van Hebreeën zegt dat het gelijk is aan het Evangelie bij de Sinai.

Hebreeën 4:2

Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

En Christus is het Woord van God (Johannes 1:14), (Openbaring 19:13), en is dezelfde vandaag, gisteren en voor altijd (Hebreeën 13:8).

In de eindtijd probeert God om Zijn complete volk terug te brengen naar het volledige Woord van God door middel van de twee getuigen en de drie engelen die het Evangelie zullen verkondigen. Helaas zullen velen niet luisteren en zullen de twee getuigen geen andere keus hebben dan hun getuigenis bij de Rechter neer te leggen als ze worden vermoord en weer worden opgewekt.

Vergeet niet, dat de twee getuigen werkelijk “getuigen” zijn op grond van de Bijbel ... zij zullen een kwestie bevestigen ... en we zullen ontdekken welke kwestie dat zal zijn. Ze zullen getuigen tegen de wereld en degenen die Gods wegen blijven vermengen met Babylonische wegen.

Op dit moment wordt ons nog genade gegeven omdat we misleid zijn, en het geen moedwillige rebellie is. Het wordt pas rebellie als we de waarheid voorgeschoteld krijgen en weigeren om naar die waarheid te luisteren. In de eindtijd zullen de twee getuigen de sluier van misleiding volledig verwijderen, en wat ooit een zonde in onwetendheid was, zal moedwillige rebellie worden voor degenen die weigeren zich te bekeren door terug te keren tot al Gods wegen. In feite plegen ze geestelijk overspel en vinden dat heerlijk. Wat een zegen is het als we ons realiseren dat velen vandaag de dag uitgaan en delen in de zegeningen van al Gods wegen!

De andere, minder plezierige, realiteit is dat Gods wraak op een gegeven moment in het einde zal worden uitgegoten. Degenen die zich nog in mysterie Babylon bevinden krijgen de mogelijkheid zich te bekeren en terug te keren naar de Wet van God en Zijn Waarheid. Degenen die niet zullen terugkeren, maar ervoor kiezen om in hun geestelijke overspel te blijven, zullen als straf –zoals Gods Wet (Torah) voorschrijft- worden gestenigd door de “hele stad” nadat de kwestie effectief zal zijn beoordeeld.

Hier wordt het interessant, maar ook heel verdrietig.

Dat is precies de reden dat de laatste schaal van gramschap uit Openbaring 100 pond hagel-“stenen” bevat die neerdalen van iedereen die in de lucht is opgenomen (de gehele stad), om hen te vernietigen die vasthielden aan hun overspel met mysterie Babylon. Dit wordt op treffende wijze de wijnpers van Gods wraak genoemd omdat deze mensen worden vergeleken met de druivenoogst in Israël. God zal dan de wereld stenigen overeenkomstig Zijn eigen Wet, Zijn Torah.

Om zijn rechtvaardigheid en heiligheid te bewijzen gebruikt God Zijn eigen standaard (de Wet van God zoals die is opgeschreven door Mozes) om rechtvaardigheid en heiligheid te definiëren. Als God de wereld niet zou stenigen vanwege haar overspel, zou Hij niet langer heilig en rechtvaardig zijn. Zijn eigen Wet schrijft dat immers voor. Het is duidelijk dat je je niet in die groep wilt bevinden.

Toets deze dingen aan Zijn Woord en realiseer je dat de geboden tot steniging helemaal niet zijn afgeschaft. In feite zal de ultieme steniging nog plaatsvinden op het tijdstip zoals dat hierboven is beschreven, omdat Gods Wet nog steeds van kracht is.

Als je geen kennis hebt van mysterie Babylon, overweeg dan je te verdiepen in de Babylonische wegen en ontdek hoe je die misschien toepast in een aantal van je tradities en gebruiken. God vraagt van ons dat we dergelijke praktijken afleggen en Hem niet aanbidden door de wegen van de duivel te vermengen met Gods wegen (bijv. Deut. 12).

Het is niet de bedoeling om godvrezende gelovigen te beangstigen, maar omdat we het onderwerp steniging behandelen, kunnen we deze profetische voorzegging niet naast ons neerleggen, omdat het zo zal gebeuren. Het is een ernstige zaak.

God is liefde, maar Hij is ook rechtvaardig en heilig. We moeten deze dingen onderzoeken om te zien of we voldoen en daarbij onze redding met vreze en beven bewerken. God heeft op basis van Zijn Woord het recht aan Zijn kant. Als we werkelijk alleen van Hem houden, dan zouden we alleen van Zijn wegen moeten houden, niet van de wegen van Zijn vijanden. Het bewijs van onze liefde voor Hem wordt duidelijk uit de dingen die we doen.

Spreuken 28:9

Van hem die zijn oor afkeert van het luisteren naar de wet, is zelfs zijn gebed een gruwel.

We hopen dat je door dit onderwijs bent gezegend; en vergeet niet om alles te onderzoeken.

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)